

Vec C-50/24 [Danané]ⁱ

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

26. január 2024

Vnútroštátny súd:

Conseil du Contentieux des Étrangers

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

22. január 2024

Žalobkyňa:

X

Žalovaný:

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Úvodná poznámka

- 1 Tento návrh na začatie prejudiciálneho konania patrí do skupiny siedmich vecí (s číslami C-50/24 až C-56/24), ktoré boli doručené Súdnu dvoru v ten istý deň z toho istého vnútroštátneho súdu, Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory, Belgicko) a ktoré sa týkajú príchodu štátnych príslušníkov tretích krajín lietadlom na letisko v Bruseli (Belgicko), pričom všetci títo štátni príslušníci podali žiadosť o medzinárodnú ochranu na hranici v deň svojho príchodu. V každej z týchto vecí boli vo vzťahu k týmto žalobcom prijaté rozhodnutia o odopretí vstupu, po ktorých nasledovali rozhodnutia o „zaistení na určenom mieste na hraniciach“ a potom rozhodnutia o „zaistení na určenom mieste“, a následne boli prijaté rozhodnutia o „nepriznaní postavenia utečenca a nepriznaní postavenia osoby s doplnkovou ochranou“, ktoré predstavujú napadnuté rozhodnutia.

Zhrnutie skutkového stavu a konania

- 2 Žalobkyňa 17. októbra 2023 priletela lietadlom na letisko Brussels Airport, kde v ten istý deň podala žiadosť o medzinárodnú ochranu.
- 3 V ten istý deň bol žalobkyňi odopretý vstup a bolo jej vydané „rozhodnutie o zaistení na určenom mieste na hraniciach“, ktorým v tomto prípade bolo „tranzitné centrum Caricole“.
- 4 Dňa 23. októbra 2023 Office des étrangers (Úrad pre cudzincov, Belgicko) [generálne riaditeľstvo v rámci Service fédéral public (SPF) Intérieur (Federálne ministerstvo vnútra, Belgicko), ktoré je zodpovedné za uplatňovanie loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (zákon z 15. decembra 1980 o vstupe na územie, pobyte, usadení sa a vyhostení cudzincov, ďalej len „zákon z 15. decembra 1980“) a arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (kráľovský dekrét z 8. októbra 1981 o vstupe na územie, pobyte, usadení sa a vyhostení cudzincov)] po získaní vyjadrení od žalobkyne postúpil spis „konania na hraniciach“ Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Generálny komisár pre utečencov a osoby bez štátnej príslušnosti, Belgicko, ďalej len „CGRA“). CGRA je podľa belgického práva orgán príslušným na posudzovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu (čo zodpovedá pojmu „rozhodujúci orgán“) v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (ďalej len „smernica 2013/32“).
- 5 CGRA 31. októbra 2023 pozval žalobkyňu na osobný pohovor naplánovaný na 17. novembra 2023.

- 6 Minister 14. novembra 2023 vydal „rozhodnutie o zadržiavaní na určenom mieste“ (príloha 39a), ktorým okrem iného povolil žalobkyni vstup do kráľovstva a zároveň ju zaistil „s cieľom zistiť skutočnosti, na ktorých je založená žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktoré by nebolo možné získať, ak by žiadateľka nebola zaistená, najmä ak existuje riziko úteku“.
- 7 Toto nové rozhodnutie nemalo za následok žiadnu fyzickú ani skutočnú zmenu miesta zaistenia žalobkyne, keďže bola naďalej zadržiavaná v „tranzitnom centre Caricole“.
- 8 Dňa 17. novembra 2023 žalobkyňu vypočul CGRA.
- 9 Žalobkyňa predložila pripomienky k obsahu tohto pohovoru 22. novembra 2023.
- 10 CGRA 7. decembra 2023 prijal rozhodnutie o „nepriзнaní postavenia utečenca a nepriзнaní postavenia osoby s doplnkovou ochranou“, ktoré bolo žalobkyni oznámené 8. decembra 2023.
- 11 Podaním z 18. decembra 2023 podala žalobkyňa opravný prostriedok na Conseil du contentieux des étrangers (Rade pre cudzinecké spory).

Právny rámec

Tzv. konanie na hraniciach

- 12 Cudzinec, ktorý sa pri príchode do Belgicka dostaví na hranice bez toho, aby mal požadované doklady, a ktorému nebolo priznané postavenie utečenca a osoby s doplnkovou ochranou alebo ktorého žiadosť o azyl CGRA neposúdila, je [...] vrátený späť a v prípade potreby [...] môže byť deportovaný na hranicu krajiny, z ktorej utiekol a kde by podľa jeho vyhlásení boli jeho život alebo jeho sloboda v ohrození“ [článok 72 ods. 3 arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (kráľovský dekrét z 8. októbra 1981 o vstupe na územie, pobyte, usadení sa a vyhostení cudzincov)].
- 13 Keď žiadateľ podá žiadosť o medzinárodnú ochranu orgánom hraničnej kontroly, príslušníci federálnej polície vykonajú prvotné overenie a postúpia spis Office des étrangers (Úrad pre cudzincov), ktorý žiadosť zaregistruje (najmä vyhlásenia žiadateľa týkajúce sa jeho totožnosti, pôvodu a trasy a jeho odpovede na dotazník týkajúci sa dôvodov, ktoré ho viedli k podaniu žiadosti o medzinárodnú ochranu) a založí.
- 14 Po vykonaní vyššie uvedenej registrácie Office des étrangers (Úrad pre cudzincov) spis postúpi CGRA.

- 15 CGRA v zásade vybavuje žiadosť o medzinárodnú ochranu v „štandardnom“ konaní (do šiestich mesiacov – v niektorých výnimočných prípadoch do 21 mesiacov – od prijatia žiadosti o medzinárodnú ochranu).
- 16 V rámci tohto typu konania CGRA skúma a posudzuje dôvodnosť žiadosti o medzinárodnú ochranu.
- 17 Na základe článku 57/6 ods. 1 zákona z 15. decembra 1980 môže potom CGRA rozhodnúť:
- priznať postavenie utečenca;
  - nepriznať postavenia utečenca a priznať postavenie osoby s doplnkovou ochranou;
  - nepriznať postavenie utečenca a postavenie osoby s doplnkovou ochranou;
  - nepriznať postavenie utečenca a vylúčiť z postavenia osoby s doplnkovou ochranou;
  - vylúčiť z postavenia utečenca.
- 18 Najmä ak je žiadateľ zadržávaný na určenom mieste (napríklad v mieste zaistenia na území alebo na hraniciach, ako to je v prejednávanej veci), rozhodnutie sa musí prijať prednostne (článok 57/6 ods. 2 zákona z 15. decembra 1980, ktorým sa preberá článok 31 ods. 7 smernice).
- 19 V rámci prioritného postupu CGRA tieto spisy vybavuje prednostne, t. j. „pred všetkými ostatnými spismi“, a prijíma rovnaké rozhodnutia ako v rámci „štandardného“ konania.
- 20 Existuje aj tzv. zrýchlené konanie (pozri body 22 a 23 tohto zhrnutia).
- 21 Podľa článku 43 smernice 2013/32 s názvom „Konania na hraniciach“:
- „1. Členské štáty môžu v súlade so základnými zásadami a zárukami kapitoly II zaviesť konania, na základe ktorých sa na hraniciach alebo v tranzitných priestoroch členského štátu rozhodne o:
- a) prípustnosti žiadosti podanej na takýchto miestach podľa článku 33 a/alebo
  - b) vecnej stránke žiadosti v konaní podľa článku 31 ods. 8.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa rozhodnutie v rámci konaní uvedených v odseku 1 prijalo v primeranom čase. Ak sa neprijme rozhodnutie do štyroch týždňov, žiadateľovi sa povolí vstup na územie členského štátu s cieľom vybavenia jeho žiadosti podľa ostatných ustanovení tejto smernice.

...“

22 Konanie uvedené v článku 31 ods. 8, na ktorý sa odkazuje v článku 43 ods. 1 písm. b), je „zrýchlený“ postup posúdenia. Podľa tohto ustanovenia „členské štáty môžu stanoviť, že sa konanie o posúdení žiadosti v súlade so základnými zásadami a zárukami kapitoly II skráti a/alebo uskutoční na hraniciach alebo v tranzitných priestoroch v súlade s článkom 43, ak:

- a) žiadateľ pri predkladaní svojej žiadosti a uvádzaní faktov predložil len veci, ktoré nie sú významné pre posúdenie toho, či spĺňa požiadavky na uznanie za osobu požívajúcu medzinárodnú ochranu v zmysle smernice 2011/95/EÚ, alebo
- b) žiadateľ je z bezpečnej krajiny pôvodu v zmysle tejto smernice, alebo
- c) žiadateľ zavádzal orgány predkladaním nepravdivých informácií alebo falošných dokumentov alebo zadržiavaním relevantných informácií alebo dokumentov, pokiaľ ide o jeho totožnosť a/alebo štátnu príslušnosť, ktoré by mohli mať negatívny vplyv na rozhodnutie, alebo
- d) je pravdepodobné, že žiadateľ so zlým úmyslom zničil doklad totožnosti alebo cestovný doklad, ktoré by pomohli určiť jeho totožnosť či štátnu príslušnosť, alebo sa ich zbavil, alebo
- e) žiadateľ poskytol zjavne nekonzistentné a protirečivé, jasne nepravdivé alebo očividne nepravdepodobné vyhlásenia, ktoré protirečia dostatočne overeným informáciám z krajiny pôvodu, čím sa jeho tvrdenie stáva zreteľne nedôveryhodným v súvislosti s tým, či spĺňa podmienky na uznanie za osobu požívajúcu medzinárodnú ochranu podľa smernice 2011/95/EÚ, alebo
- f) žiadateľ podal následnú žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorá nie je neprípustná podľa článku 40 ods. 5, alebo
- g) žiadateľ predkladá žiadosť výlučne s cieľom odloženia alebo marenia výkonu skoršieho alebo blížaceho sa rozhodnutia, ktoré by malo za následok jeho odsun, alebo
- h) žiadateľ vstúpil na územie členského štátu neoprávnene alebo neoprávnene predĺžil svoj pobyt a bez závažného dôvodu sa neprihlásil orgánom ani nepodal žiadosť o medzinárodnú ochranu čo najskôr vzhľadom na okolnosti svojho vstupu, alebo
- i) žiadateľ odmieta splniť svoju povinnosť [...] nechať si vziať odtlačky prstov, alebo
- j) žiadateľ môže byť z vážnych dôvodov považovaný za hrozbu pre národnú bezpečnosť alebo verejný poriadok členského štátu, alebo bol

na základe vnútroštátneho práva nútene vyhostený z vážnych príčin súvisiacich s verejnou bezpečnosťou alebo verejným poriadkom.“

- 23 Toto zrýchlené konanie je v belgickom práve stanovené v článku 57/6/1 ods. 1 zákona z 15. decembra 1980, ktorý je formulovaný analogicky článku 31 ods. 8 smernice 2013/32. Podľa článku 57/6 ods. 2 tohto zákona sa zrýchlené konanie uplatňuje v prípadoch zaistenia „na hraniciach“ aj v prípadoch zaistenia „v kráľovstve“ (pozri body 29 a nasledujúce tohto zhrnutia). Lehota na posúdenie stanovená belgickým právom je pätnásť pracovných dní od prijatia spisu od Office des étrangers (Úrad pre cudzincov). Ide o poriadkovú lehotu, čo znamená, že jej prekročenie nemá žiadne následky.
- 24 Pokiaľ ide o článok 43 smernice 2013/32 (konanie na hraniciach), tento článok bol prevzatý do belgického práva v článku 57/6/4 zákona z 15. decembra 1980, v ktorom sa stanovuje:

„Pokiaľ ide o cudzinca, ktorý sa pokúša vstúpiť na územie kráľovstva bez splnenia podmienok stanovených v článkoch 2 a 3 a ktorý na hraniciach podal žiadosť o medzinárodnú ochranu, [CGRA] je príslušný vyhlásiť jeho žiadosť za neprípustnú na základe článku 57/6 ods. 3 alebo prijať rozhodnutie o dôvodnosti žiadosti v jednej zo situácií uvedených v článku 57/6/1 ods. 1 prvom pododseku písm. a), b), c), d), e), f), g), i) alebo j).

Ak nemožno uplatniť pododsek 1, [CGRA] rozhodne, že je potrebné ďalšie posúdenie, po ktorom minister alebo jeho zástupca povolí žiadateľovi vstup do kráľovstva v súlade s článkom 74/5 ods. 4 bodom 4.

Ak [CGRA] neprijme žiadne rozhodnutie do štyroch týždňov od prijatia žiadosti o medzinárodnú ochranu postúpenej ministrom alebo jeho zástupcom, minister alebo jeho zástupca tiež povolí žiadateľovi vstup do kráľovstva v súlade s článkom 74/5 ods. 4 a 5.“

- 25 V rámci tohto postupu môžu nastať štyri situácie:

1. prijatie rozhodnutia o neprípustnosti, v zásade do pätnástich pracovných dní od prijatia žiadosti postúpenej Office des étrangers (Úrad pre cudzincov), v prípadoch uvedených v článku 57/6 ods. 3 zákona z 15. decembra 1980, a to keď:

- „1. žiadateľ už požíva skutočnú ochranu v prvej krajine azylu [...];
2. tretiu krajinu možno považovať za bezpečnú tretiu krajinu [...];
3. žiadateľovi už bola poskytnutá medzinárodná ochrana v inom členskom štáte Európskej únie;

4. žiadateľ je štátnym príslušníkom členského štátu Európskej únie [...], pokiaľ nepredloží dôkazy, z ktorých vyplýva, že v tomto členskom štáte bude vystavený prenasledovaniu alebo vážnemu ohrozeniu [...];
  5. žiadateľ podal následnú žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktorá neobsahuje ani k nej žiadateľ nenavrhuje žiaden nový prvok alebo skutočnosť [...];
  6. po tom, ako bolo o žiadosti o medzinárodnú ochranu, ktorá bola podaná v jeho mene [...], právoplatne rozhodnuté, maloletý cudzinec neuviedol skutočnosti individuálneho prípadu, ktoré by odôvodňovali samostatnú žiadosť. [...]"
2. prijatie rozhodnutia vo veci samej v zrýchlenom konaní za predpokladu, že nastane jedna z uvedených situácií (všetky vyššie uvedené prípady zrýchleného konania okrem odmietnutia poskytnutia odtlačkov prstov);
  3. prijatie následného rozhodnutia o preskúmaní, ak nie je možné prijať žiadne z uvedených rozhodnutí;
  4. absencia rozhodnutia.
- 26 V prípravných dokumentoch k belgickému predpisu sa uvádza, že „ak cudzinec nespĺňa podmienky vstupu na územie a podá žiadosť o medzinárodnú ochranu na hraniciach, patrí do rozsahu pôsobnosti smernice 2013/32/EÚ (smernica o konaní) a smernice 2013/33/EÚ (smernica o prijímaní). Počas posudzovania jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu môže „zostať v členskom štáte vrátane hraníc alebo tranzitných priestorov tohto členského štátu“ [článok 2 písm. p) smernice 2013/32/EÚ].“

Miesta zaistenia: zaistenie na hraniciach a zaistenie v kráľovstve

- 27 Počas priebehu konania o posúdení žiadosti môže byť žiadateľ zaistený.
- 28 Za zaistenie cudzincov v neregulárnej situácii v uzavretých centrách zodpovedá Office des étrangers (Úrad pre cudzincov). V zákone z 15. decembra 1980 sa uvádzajú situácie, v ktorých môže byť žiadateľ o medzinárodnú ochranu administratívne zaistený na určenom mieste.
- 29 Toto „určené miesto zaistenia“ sa môže nachádzať „na hraniciach“ alebo „v kráľovstve“.

Zaistenie na hraniciach

- 30 Pokiaľ ide o zaistenie na hraniciach, v článku 74/5 ods. 1 zákona z 15. decembra 1980 sa stanovuje:

„Zaistený na určenom mieste na hraniciach, kým nedostane povolenie na vstup do kráľovstva alebo kým nebude z jeho územia vrátený späť, môže byť:

1. cudzinec, ktorého orgány hraničnej kontroly môžu podľa ustanovení tohto zákona vrátiť späť;
2. cudzinec, ktorý sa pokúša vstúpiť na územie kráľovstva bez splnenia podmienok stanovených v článkoch 2 a 3 a ktorý na hranici podal žiadosť o medzinárodnú ochranu.

Žiaden cudzinec nesmie byť zaistený len z dôvodu, že podal žiadosť o medzinárodnú ochranu.“

- 31 V tomto smere treba poznamenať, že Belgicko v skutočnosti nemá žiadne miesta zaistenia, ktoré by sa geograficky nachádzali na jeho hraniciach.
- 32 Na základe právnej fikcie sa však každé miesto nachádzajúce sa na belgickom území (prostredníctvom prijatia príslušného kráľovského dekrétu) považuje za miesto nachádzajúce sa na hraniciach.
- 33 Z toho vyplýva, že „cudzinec zaistený na jednom z týchto iných miest sa nepovažuje za osobu, ktorá má povolenie na vstup do kráľovstva“ (článok 74/5 ods. 2 druhý pododsek zákona z 15. decembra 1980).
- 34 V Belgicku v súčasnosti existuje (z celkového počtu šiestich miest určených na zaistenie) päť miest tohto typu vrátane „tranzitného centra Caricole“. Nachádza sa neďaleko letiska Brussels Airport, ale mimo neho, z geografického hľadiska sa teda nachádza na belgickom území, ale zároveň sa považuje za miesto na hraniciach, hoci jeho poloha (v obci Steenokkerzeel) nezodpovedá žiadnej z hraníc krajiny.

Zaistenie v kráľovstve

- 35 Pokiaľ ide o zaistenie „v kráľovstve“, v článku 74/6 ods. 1 zákona z 15. decembra 1980 stanovuje:

„Ak sa to na základe individuálneho posúdenia ukáže ako potrebné a ak nie je možné účinne uplatniť žiadne menej prísne donucovacie opatrenie, minister alebo jeho zástupca môže žiadateľa o medzinárodnú ochranu zaistiť na určenom mieste v kráľovstve:

1. na účely zistenia alebo overenia totožnosti alebo štátnej príslušnosti žiadateľa; alebo
2. na účely zistenia tých skutočností, na ktorých je založená jeho žiadosť o medzinárodnú ochranu, ktoré by bez zaistenia žiadateľa nebolo možné získať, najmä ak existuje riziko úteku žiadateľa; alebo

3. ak je žiadateľ zaistený v rámci konania o návrate, s cieľom pripraviť návrat a/alebo výkon vyhostenia, a keď možno na základe objektívnych kritérií vrátane skutočnosti, že žiadateľ už mal prístup ku konaniu o azyle, doložiť, že existuje odôvodnené podozrenie, že dotknutá osoba predložila žiadosť o medzinárodnú ochranu výlučne s cieľom oddialiť alebo zmať vykonanie rozhodnutia o návrate; alebo
4. ak si to vyžaduje ochrana národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku.

[...]⁶.

Preskúmanie žaloby

- 36 Ak sa v lehote štyroch týždňov uvedenej v článku 57/6/4 treťom pododseku zákona z 15. decembra 1980 (pozri bod 24 tohto zhrnutia) neprijme žiadne rozhodnutie, žiadateľovi sa automaticky povolí vstup do Belgicka. Táto štvortýždňová lehota je stanovená kogentne, takže jej prekročenie nutne znamená prístup žiadateľa na územie.
- 37 V prejednávanej veci však uplynutie tejto lehoty nemalo za následok žiadnu zmenu v situácii zaistenia žalobkyne.
- 38 Konanie sa teda viedlo v mieste zaistenia, ktoré sa geograficky nachádza na území, ale podľa normatívneho textu sa považuje za miesto, ktoré sa nachádza na hraniciach, a to pred uplynutím uvedenej štvortýždňovej lehoty aj po jej uplynutí.
- 39 Zdá sa, že v praxi sa tak, ako v prejednávanej veci, konanie začína „na hraniciach“, ale CGRA prijíma rozhodnutie až po uplynutí štvortýždňovej lehoty stanovenej v tomto konaní.
- 40 V týchto siedmich veciach ide o rovnaký problém prekročenia tejto lehoty, hoci až do prijatia napadnutých rozhodnutí boli žiadatelia stále zaistení na tom istom konkrétnom mieste.
- 41 Na jednej strane teda zrejme CGRA pokračoval v posudzovaní žiadosti a rozhodoval o nej vo veci samej v rámci režimu prednostného posúdenia, pričom žalobkyňa zostala zaistená na tom istom mieste, ako bolo miesto zaistenia na hraniciach.
- 42 Vyvstáva preto otázka, či toto zaistenie na mieste, ktoré je totožné s miestom konania na hraniciach, znamená uplatnenie časových (štyri týždne) a vecných (právomoc obmedzená na prípady vymenované „v článku 31 ods. 8 smernice 2013/32“¹) obmedzení, ktoré sú vlastné konaniu na hraniciach.

¹ Pozri návrhy, ktoré predložil generálny advokát Pikamäe v spojených veciach Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU a C-925/19

- 43 Generálny advokát Pikamäe tiež dospel k záveru, že na určenie toho, či postup posúdenia žiadostí o medzinárodnú ochranu podanej žiadateľom patrí do pôsobnosti článku 43 smernice 2013/32, „treba vychádzať zo skutočného konania uskutočneného príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a presnejšie z jeho teritoriality, ktorá predstavuje základný prvok pre určenie jeho kvalifikácie z hľadiska článku 43 smernice 2013/32“².
- 44 Súdny dvor sa doteraz k tomuto kritériu teritoriality nevyjadril.
- 45 Žalovaný tvrdí, že konanie „na hraniciach“ sa v prejednávanej veci už neuplatňuje, pretože vzhľadom na absenciu rozhodnutia po uplynutí štvortýždňovej lehoty sa žiadateľka už nenachádzala na hranici.
- 46 V tejto súvislosti spresňuje, že uvedené povolenie na vstup nebráni tomu, aby situácia zaistenia, ktorá sa pôvodne začala na hraniciach, mohla pokračovať na území. Konštatuje, že toto pokračovanie situácie zaistenia na inom základe (tzv. rozhodnutie o zaistení podľa prílohy 39a prijaté na základe článku 74/6 zákona z 15. decembra 1980) sa môže uskutočniť bez toho, aby došlo k akejkoľvek zmene fyzického miesta, kde sa zaistenie uskutočňuje, pričom sa zároveň ukončí konanie na hraniciach.
- 47 Podľa žalovaného sa totiž „centrum Caricole“ nepovažuje výlučne za miesto, ktoré sa považuje za určené miesto na hraniciach. Táto kvalifikácia ho nezbavila štatútu „určeného miesta v kráľovstve“ v zmysle článku 76/6 zákona z 15. decembra 1980. Uvedené centrum teda nie je určené výlučne na prijímanie cudzincov, ktorí nespĺňajú podmienky vstupu a pobytu, a aj keď cudzinec získa právo vstúpiť na územie (čo sa teda deje automaticky po uplynutí štvortýždňovej lehoty od prijatia žiadosti o medzinárodnú ochranu), môže byť podľa žalovaného zaistený na tom istom mieste, v tomto prípade podľa článku 74/6 ods. 1 bodu 2 tohto zákona (pozri bod 35 tohto zhrnutia).
- 48 Žalovaný to nazýva dvojakou funkciou tohto centra, keďže vďaka svojmu dvojakému postaveniu môže prijímať žiadateľov, ktorí podali žiadosť o medzinárodnú ochranu na hraniciach, a tí v ňom môžu zostať aj po tom, ako im bol zo zákona a podľa zákona povolený vstup do kráľovstva, ale bolo im vydané

PPU, EU:C:2020:294, bod 135). A generálny advokát Pikamäe dodal, že „článok 43 tejto smernice tak definuje právny režim, ktorý tvorí neoddeliteľný celok a členským štátom dovoľuje využiť konania na hraniciach len pri dodržaní v ňom stanovených podmienok a záruk, čo je v rozpore s výkladom... o režime ‚à la carte‘, ktorý... v podstate dovoľuje takéto konania viesť bez toho, aby bola viazaná ich rámcom.“

² Pozri návrhy, ktoré predložil generálny advokát Pikamäe v spojených veciach Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság (C-924/19 PPU a C-925/19 PPU, EU:C:2020:294, bod 136).

nové rozhodnutie o zaistení (v kráľovstve), pričom prvé rozhodnutie o zaistení (na hraniciach) stratilo platnosť.

- 49 Žalovaný dospel k záveru, že v prejednávanej veci, ako vyplýva z tzv. rozhodnutia podľa prílohy 39a, sa Office des étrangers (Úrad pre cudzincov) domnieval, že zaistenie žalobkyne z dôvodov, ktoré uvádza, by malo pokračovať v súlade s článkom 74/6 ods. 1 bodom 2 zákona z 15. decembra 1980.
- 50 Toto zaistenie sa pôvodne realizovalo v centre Caricole ako centre na hraniciach a neskôr pokračovalo na tom istom mieste ako centre nachádzajúcom sa na území. V dôsledku toho sa konanie na hraniciach už neuplatňovalo, keďže žalobkyňa mala prístup na územie. Žalovaný teda podľa svojho názoru už nebol vecne a časovo obmedzený „konaním na hraniciach“, ktoré sa skončilo, a mohol tak prijať rozhodnutie bez toho, aby sa dopustil podstatnej nezrovnalosti, pričom však nové miesto zaistenia sa v praxi zhodovalo s „určeným miestom na hraniciach“, kde sa žiadatelia nachádzali od ich príchodu do Belgicka.
- 51 Žalobkyňa túto analýzu spochybňuje a poukazuje na predchádzajúcu judikatúru vnútroštátneho súdu, konkrétne na rozsudky č. 294 093 z 12. septembra 2023³ a č. 294 112 z 13. septembra 2023⁴, ktorými boli zrušené napadnuté rozhodnutia za analogických okolností.
- 52 Na druhej strane sa zdá, že celé posudzovanie žiadosti o medzinárodnú ochranu a príslušné procesné úkony alebo ich viac či menej významná časť, sa uskutočnili v rámci konania na hraniciach:
- skutočnosť, že Office des étrangers (Úrad pre cudzincov) odovzdal spis CGRA, znamená, že minister vykonal všetky kroky, ktoré sú v jeho právomoci v rámci konania o medzinárodnej ochrane;
  - v niektorých prípadoch CGRA uskutočnil osobný pohovor so žiadateľom na základe žiadosti o medzinárodnú ochranu, pričom sa zameral najmä na osobnú a rodinnú situáciu, trasu žiadateľa, dokumenty predložené na podporu jeho žiadosti, jeho obavy, jeho vlastný príbeh a rozvitie tohto príbehu.
- 53 Niekedy sa po uplynutí štvortýždňovej lehoty prijme len rozhodnutie o žiadosti o medzinárodnú ochranu, t. j. všetky vyšetrovacie úkony vrátane osobného pohovoru sa uskutočnia pred uplynutím štvortýždňovej lehoty a žiaden úkon sa nerealizuje neskôr. V iných prípadoch sa osobný pohovor uskutočnil po uplynutí štvortýždňovej lehoty bez toho, aby z dokumentov v spise vyplývalo, že toto oneskorenie bolo spôsobené žiadateľom.

³ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294093.an_.pdf

⁴ https://www.rvv-cce.be/sites/default/files/arr/a294112.an_.pdf

- 54 Belgické „konanie na hraniciach“ sa však vyznačuje veľmi krátkymi lehotami, takže táto krátkosť lehôt a zaistenie na hraniciach môžu ohroziť uplatňovanie niektorých základných zásad a niektorých základných záruk stanovených v kapitole II smernice 2013/32/EÚ (najmä ide o prístup k advokátovi, čas potrebný na zhromaždenie všetkých užitočných dokumentov na podporu žiadosti, možnosť získať kópiu zápisu z osobného pohovoru pred prijatím rozhodnutia).
- 55 Na pojednávaní sa všetci žalobcovia odvolávali na porušenie článku 57/6/4 zákona z 15. decembra 1980. Domnievajú sa, že prekročenie štvrtýždňovej lehoty musí ako porušenie článku 57/6/4 tretieho pododseku tohto zákona automaticky viesť k zrušeniu rozhodnutia, ak bolo rozhodnutie prijaté v rámci konania začatého na hraniciach.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu a prejudiciálne otázky

- 56 Vyvstáva otázka, aké dôsledky má situácia, o ktorú ide v prejednáwanej veci, z hľadiska článku 43 smernice 2013/32, ako aj článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/33 EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu, kde sa zakotvuje výnimočná povaha zaistenia žiadateľa o medzinárodnú ochranu.
- 57 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) si tiež položila otázku, či skutočnosť, že rozhodnutie bolo vydané po uplynutí štvrtýždňovej lehoty, hoci konanie sa začalo na hraniciach, je v súlade s článkom 46 smernice 2013/32, v ktorom sa stanovuje právo na účinný opravný prostriedok proti rozhodnutiam prijatým v súvislosti so žiadosťou o medzinárodnú ochranu a kde sa stanovuje, že členské štáty musia zabezpečiť, aby tento opravný prostriedok „zahŕňal posúdenie skutkových aj právnych otázok v plnom rozsahu ex nunc“, v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie (právo na účinný opravný prostriedok).
- 58 Aby Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) mohla v tomto spore rozhodnúť, považuje za potrebné položiť nasledujúce prejudiciálne otázky:
1. Patrí postup posudzovania žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej na hraniciach alebo v tranzitnom priestore žiadateľom, ktorý je počas tohto konania zaistený na mieste, ktoré sa geograficky nachádza na území, ale podľa normatívneho textu sa považuje za miesto nachádzajúce sa na hraniciach, do pôsobnosti článku 43 smernice 2013/32/EÚ?
  2. Patrí posúdenie takejto žiadosti o medzinárodnú ochranu žiadateľa, ktorý je po uplynutí štvrtýždňovej lehoty stanovenej v článku 43 ods. 2 smernice 2013/32/EÚ podľa vnútroštátneho práva oprávnené prijaté na území, ale na základe nového rozhodnutia o zaistení zostáva naďalej zaistený na tom istom mieste zaistenia, ktoré bolo

pôvodne považované za miesto na hraniciach a teraz je orgánmi verejnej moci kvalifikované ako miesto na území, stále do pôsobnosti článku 43 smernice 2013/32/EÚ?

- Môže sa to isté miesto zaistenia v rámci toho istého konania o medzinárodnej ochrane podľa normatívneho textu najprv považovať za miesto na hraniciach a po tom, ako bol žiadateľovi povolený vstup na územie z dôvodu uplynutia štvortýždňovej lehoty alebo na základe rozhodnutia o ďalšom posúdení, za miesto na území?
- Aké dôsledky má pre časovú a vecnú príslušnosť rozhodujúceho orgánu skutočnosť, že žiadateľ je zaistený na tom istom mieste, ktoré sa geograficky nachádza na území, ale ktoré bolo pôvodne považované za miesto nachádzajúce sa na hraniciach a ktoré bolo následne belgickými orgánmi kvalifikované ako miesto zaistenia na území, a to z dôvodu uplynutia štvortýždňovej lehoty?

3.1. Môže rozhodujúci orgán, ktorý začal posudzovať žiadosť o medzinárodnú ochranu v rámci konania na hraniciach a ktorému uplynula štvortýždňová lehota stanovená v článku 43 ods. 2 smernice 2013/32/EÚ na rozhodnutie o tejto žiadosti alebo ktorý predtým rozhodol o ďalšom posúdení, hoci všetky úkony prešetrovania vrátane osobného pohovoru boli vykonané pred uplynutím tejto lehoty, pokračovať v posudzovaní tejto žiadosti na základe prednostného posúdenia v zmysle článku 31 ods. 7 tejto smernice, ak je žiadateľ naďalej zaistený na základe rozhodnutia iného orgánu na tom istom mieste zaistenia, pôvodne považovanom za miesto na hraniciach, z dôvodu, že jeho zaistenie je potrebné „na zistenie skutočností, na ktorých je založená žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktoré by nebolo možné získať, ak by žiadateľ nebol zaistený, najmä ak existuje riziko úteku žiadateľa“?

3.2. Môže rozhodujúci orgán, ktorý začal posudzovať žiadosť o medzinárodnú ochranu v rámci konania na hraniciach a ktorému uplynula štvortýždňová lehota stanovená v článku 43 ods. 2 smernice 2013/32/EÚ na rozhodnutie o tejto žiadosti alebo ktorý predtým rozhodol o ďalšom posúdení, bez osobného pohovoru počas tejto lehoty, pokračovať v posudzovaní tejto žiadosti na základe prednostného posúdenia v zmysle článku 31 ods. 7 uvedenej smernice, ak je žiadateľ naďalej zaistený na základe rozhodnutia iného orgánu na tom istom mieste zaistenia, pôvodne považovanom za miesto na hraniciach, z dôvodu, že jeho zadržovanie je potrebné „na zistenie skutočností, na ktorých je založená žiadosť o medzinárodnú ochranu a ktoré by nebolo možné získať, ak by žiadateľ nebol zaistený, najmä ak existuje riziko úteku žiadateľa“?

4. Je takéto uplatnenie vnútroštátnej právnej úpravy zlučiteľné s výnimočnou povahou zaistenia žiadateľa, ktorá vyplýva z článku 8 smernice 2013/33/EÚ a všeobecného cieľa smernice 2013/32/EÚ?
5. Majú sa článok 31 ods. 7 a 8 a články 43 a 46 smernice 2013/32/EÚ v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že [Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory)] musí pri rozhodovaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu vydanému v rámci konania, ktoré sa začalo na hraniciach, z úradnej moci upozorniť na prekročenie štvortýždňovej lehoty?“

O návrhu na uplatnenie nalievavého prejudiciálneho konania

- 59 Rada žiada, aby boli tento návrh na začatie prejudiciálneho konania, ako aj návrhy na začatie prejudiciálneho konania vo veciach C-51/24 a C-52/24 prejednané v nalievavom prejudiciálnom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 60 V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že žalobkyňa je v súčasnosti pozbavená osobnej slobody, keďže je zaistená v „tranzitnom centre Caricole“.
- 61 Okrem toho odpovede Súdneho dvora na položené otázky budú mať priamy a rozhodujúci vplyv na výsledok konania vo veci samej.
- 62 V tejto súvislosti treba konštatovať, že predmetný návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice 2013/32/EÚ, ktorá patrí do oblasti upravenej v tretej časti hlavy V Zmluvy o fungovaní Európskej únie týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Tento prejudiciálny návrh preto môže byť predmetom nalievavého prejudiciálneho konania.
- 63 Navyše, pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa nalievavosti, treba po prvé zdôrazniť, že táto podmienka je splnená najmä vtedy, ak je dotknutá osoba v prejednávannej veci aktuálne pozbavená osobnej slobody. Z tohto hľadiska je potrebné posúdiť situáciu dotknutej osoby v stave, v akom existovala ku dňu preskúmania návrhu, na základe ktorého sa požaduje, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v nalievavom konaní (rozsudok zo 17. marca 2016, *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, bod 34 a citovaná judikatúra).
- 64 Podľa ustálenej judikatúry predstavuje umiestnenie štátneho príslušníka tretej krajiny do zariadenia určeného na zaistenie, či už počas konania o jeho žiadosti o medzinárodnú ochranu alebo na účely jeho odsunu, opatrenie odňatia osobnej slobody (rozsudky z 19. júla 2012, *Adil*, C-278/12 PPU, EU:C:2012:508, body 34 a 35; z 10. septembra 2013, *G. a R.*, C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, body 23 a 25; z 15. februára 2016, *N.*, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, body 40 a 41; zo 17. marca 2016, *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, body 31 a 35, ako aj uznesenie z 5. júla 2018, *C a i.*, C-269/18 PPU, EU:C:2018:544, body 35 a 37).

- 65 V každom prípade, ak by v čase vydania rozhodnutia Súdneho dvora už prvky naliehavosti neboli splnené, prejudiciálne otázky zostávajú relevantné pre vyriešenie sporu.

PRACOVNÝ DOKUMENT